

Je čas, aby vědecká komunita přiznala, že se s COVIDem mýlili a stojí to životy.

nespokojeny.cz/je-cas-aby-vedecka-komunita-priznala-ze-se-s-covidem-mylili-a-stoji-to-zivoty

2. února 2023

2.2.2023

Nevěděli jsme, jen jsme plnili rozkazy. To bude zřejmě v různých modifikacích ústřední motto covidových maniaků s požadavkem na společenskou „amnestii“. Náhle osvíceni

novým narativem

vzývajícím vyrovnání se s

postcovidovou totalitní

minulostí, přenášejí odpovědnost kamkoliv mimo sebe sama. Co se původně zdálo být jen **absurdní úchylkou** a **provokující recesí**, získává náhle ostré kontury budoucí mainstreamové argumentace.

V liberálním plátku **Newsweek** napsal Kevin Bass (student MD/PhD na lékařské fakultě v Texasu, 7. ročník) docela překvapivý (a ‚odvážný‘) článek „Je čas, aby vědecká komunita přiznala, že jsme se v covidu mýlili a stálo to životy“-

Skutečná *mea culpa*, průběžná a rychlá revize historie nebo další narativní řízení s ohledem na „amnestii“ pro to, co „ti druzí“ udělali těm, kteří v posledních letech mysleli sami za sebe.

„Jako student medicíny a výzkumník **jsem neochvějně podporoval úsilí úřadů veřejného zdraví, pokud jde o COVID-19.**

Věřil jsem, že úřady reagovaly na největší krizi veřejného zdraví v našich životech se soucitem, pílí a vědeckými znalostmi. Byl jsem s nimi, když požadovali uzamčení, vakcíny a přeočkování.

Mýlil jsem se. My ve vědecké komunitě jsme se mýlili. A to stálo životy.

Nyní vidím, že vědecká komunita od CDC přes WHO až po FDA a jejich zástupci **opakovaně přeháněla důkazy a uváděla veřejnost v omyl o svých vlastních názorech a politikách, včetně přirozené vs. umělé imunity, zavírání škol a přenosu nemocí. šíření aerosolu, roušek a účinnosti a bezpečnosti vakcíny**, zejména mezi mladými lidmi. Všechno to byly vědecké chyby v té době, ne zpětně. Překvapivě některé z těchto nejasností přetrvávají až do současnosti.

Ale možná důležitější než jakákoliv individuální chyba bylo, jak neodmyslitelně chybný byl a stále je celkový přístup vědecké komunity. **Bylo to chybné způsobem, který podkopal jeho účinnost a vedl k tisícům, ne-li milionům úmrtí, kterým bylo možné předejít.**

To, co jsme správně nedocenili, je, že preference určují, jak se používá vědecká odbornost, a že naše preference mohou být – ve skutečnosti naše preference byly – velmi odlišné od mnoha lidí, kterým sloužíme. **Vytvořili jsme zásady na základě našich preferencí a poté jsme je odůvodnili pomocí dat. A pak jsme ty, kteří se postavili našemu úsilí, vylíčili jako pomýlené, ignorantské, sobecké a zlé.**

Udělalí jsme z vědy týmový sport, a tím jsme z ní udělali již ne vědu. Stalo se to my proti nim a „oni“ reagovali jediným způsobem, jak by to od nich mohl někdo očekávat: odporem.

Vyloučili jsme důležité části populace z vývoje politiky a kritizovali kritiky, což znamenalo, že jsme nasadili monolitní reakci napříč výjimečně rozmanitým národem, vytvořili společnost, která je roztržitější než kdy předtím, a prohloubili dlouhodobé zdravotní a ekonomické rozdíly.

Naše emocionální reakce a zakořeněné stranictví nám bránily vidět plný dopad našich činů na lidi, kterým máme sloužit. Systematicky jsme minimalizovali stinné stránky intervencí, které jsme uvalili – uvalili jsme bez přispění, souhlasu a uznání těch, kteří byli nuceni s nimi žít. Tím jsme porušili autonomii těch, kteří by byli našimi politikami nejvíce negativně ovlivněni: chudí, dělnická třída, majitelé malých podniků, černoši a Latinoameričané a děti. Tyto populace byly přehlíženy, protože se pro nás staly neviditelnými díky svému systematickému vyloučení z dominantního korporativního mediálního stroje, který předpokládal vševědounost.

Většina z nás se neozvala na podporu alternativních názorů a mnozí z nás se je snažili potlačit. Když silné vědecké hlasy jako světově uznávaní stanfordští profesori John Ioannidis, Jay Bhattacharya a Scott Atlas nebo profesori Kalifornské univerzity v San

Franciscu Vinay Prasad a Monica Gandhi zatroubili na poplach jménem zranitelných komunit, čelili tvrdé nedůvěře neúnavných davů kritiky a kritiky ve vědecké komunitě – často ne na základě faktů, ale výhradně na základě rozdílů ve vědeckých názorech.

Když bývalý prezident Trump poukázal na nevýhody intervence, byl veřejně odvolán jako blázen. A když se Dr. Antony Fauci postavil proti Trumpovi a stal se hrdinou komunity veřejného zdraví, podpořili jsme ho, aby dělal a říkal, co chtěl, i když se mýlil.

Trump nebyl ani zdaleka dokonalý, stejně jako akademičtí kritici politiky konsensu. Ale opovržení, které jsme na ně vznesli, bylo katastrofou pro důvěru veřejnosti v reakci na pandemii. Náš přístup odcizil velké části populace od toho, co by mělo být národním projektem spolupráce.

A zaplatili jsme cenu. Vztek těch, kteří byli marginalizováni třídou expertů, explodoval a ovládl sociální média. Mnoho disidentů, kteří postrádali vědecký lexikon k vyjádření svého nesouhlasu, se obrátilo ke konspiračním teoriím a domáckém průmyslu vědeckých hadů, aby se postavili proti konsenzu třídy expertů, který dominoval hlavnímu proudu pandemie. Označením tohoto projevu za „dezinformaci“ a obviňováním z „vědecké negramotnosti“ a „nevědomosti“ se vláda spikla s Big Tech, aby jej agresivně potlačila, čímž vymazala platné politické obavy oponentů vlády.

A to navzdory skutečnosti, že pandemickou politiku vytvořil jako břitva tenký střípek americké společnosti, která se pomazala, aby předsedala dělnické třídě – členové akademické obce, vlády, medicíny, žurnalistiky, techniky a veřejného zdraví, kteří jsou vysoce vzdělaní a výsadní. Tato elita z pohodlí svého privilegia oceňuje paternalismus, na rozdíl od průměrných Američanů, kteří chválí sebevědomí a jejichž každodenní život běžně vyžaduje, aby počítali s rizikem. To, že mnoho našich vůdců zapomnělo vzít v úvahu prožitě zkušenosti lidí napříč třídním rozdělením, je nerozumné.

Kvůli tomuto třídnímu rozdělení jsme pro nás nepochopitelně hodnotili kritiky blokování jako líné, zaostalé, dokonce zlé. Ty, kteří zastupovali jejich zájmy, jsme odvolali jako „griftery“. Věřili jsme, že „dezinformace“ dodávají nevědomé energii a odmítali jsme připustit, že takoví lidé mají prostě jiný, platný úhel pohledu.

Vytvořili jsme politiku pro lidi, aniž bychom ji konzultovali. Kdyby naši představitelé veřejného zdraví vedli s menší arogancí, průběh pandemie ve Spojených státech by mohl mít zcela jiný výsledek, s mnohem menším počtem ztracených životů.

Místo toho jsme byli svědky masivních a pokračujících ztrát na životech v Americe kvůli nedůvěře k vakcínám a zdravotnickému systému; masivní koncentrace bohatství již tak bohatých elit; nárůst sebevražd a násilí se zbraněmi, zejména mezi chudými; téměř zdvojnásobení míry deprese a úzkostných poruch, zejména mezi mladými lidmi; katastrofální ztráta dosaženého vzdělání mezi již tak znevýhodněnými dětmi; a mezi těmi nejzranitelnějšími masivní ztráta důvěry ve zdravotnictví, vědu, vědecké autority a politické vůdce obecně.

Moje motivace k napsání tohoto článku je jednoduchá:

Je mi jasné, že aby se obnovila důvěra veřejnosti ve vědu, měli by vědci veřejně diskutovat o tom, co se během pandemie povedlo a co ne, a kde jsme mohli udělat lépe.

Je v pořádku se mýlit a přiznat, kde se člověk mýlil a co se naučil. To je ústřední část způsobu, jakým věda funguje. Přesto se obávám, že mnozí jsou příliš zakořenění ve skupinovém myšlení – a příliš se bojí veřejně převzít odpovědnost – než aby to udělali.

Řešení těchto problémů v dlouhodobém horizontu vyžaduje větší oddanost pluralismu a toleranci v našich institucích, včetně začlenění kritických, i když nepopulárních hlasů.

Intelektuální elitářství, kredencialismus a třídnictví musí skončit. Obnovení důvěry ve veřejné zdraví – a naši demokracii – na tom závisí.“

Problémem nebyla neznalost faktů, **ale organizovaný antagonismus a cenzura proti komukoli, kdo předložil data, která byla v rozporu s agendou covidismu.** Toto dává stranou proklamace, které tvrdily, že zesměšňování smrti „antivaxerů“ může být nutné a oprávněné. Po dvou letech tohoto typu arogantních nesmyslů je těžké si představit, že lidé budou ochotni předstírat, že je vše v pořádku.

Aktivní snaha vypnout jakákoliv protichůdná data je však základním zločinem a ne, nikdy na to nelze zapomenout ani odpustit.

Lidé jsou stále naštvaní.

Nelze si nevšimnout, že načasování výzvy k pasivnímu zapomnění a tato op-ed mea culpa se shoduje s rychle se blížícím koncem vyhlášení stavu nouze COVID, uprostřed sílícího politického odporu k posledním dvěma letům nesmyslných blokáží a mandátů. a demokraté byli nápomocni při realizaci obou. Velká část populace vidí jednu stranu jako příčinu mnoha sporů v éře Covid.

Možná si mainstreamová média najednou uvědomují, že možná budou muset čelit nějaké odplatě za svou fanatismus covid?

„Nevěděli jsme! Jen jsme plnili rozkazy!“ Všechno to zní dost povědomě.

Pro překlad originálních textů byl použitý i automatický překladač, to bohužel nemusí být přesné a někdy ani čitelné. Původní informace najdete v uvedených zdrojích.

Zdroje a další informace: